

Sisäministeriölle

LAUSUNTO KOSKIEEN LUONNOSTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI EDUSKUNNALLE AMPUMA-ASELAIN, VAPAAEHTOISESTA MAANPUOLUSTUKSESTA ANNETUN LAIN JA ASEVELVOLLISUUSLAIN 97 §:N MUUTTAMISEKSI (SM1812147, PÄIVÄTTY 04.05.2018)

Reserviläisurheiluliitto on Reserviläisliitto ry:n (RES), Suomen Reserviupseeriliitto ry:n (RUL) ja näiden piirien, Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n (MPKL) sekä Suomen Rauhanturvaajaliitto ry:n (SRTL) yhteinen liikunta- ja urheilujärjestö. Jäsenmäärä liiton jäsenjärjestöissä on yhteensä n. 80 000 henkilöä. Liitto kuuluu jäsenenä myös julkisoikeudelliseen maanpuolustuskoulutusyhdistykseen (MPK). Liiton tehtävänä on kohottaa jäsenyhdistystensä jäsenten peruskuntaa ja kehittää heidän maanpuolustustaitojaan sekä kenttäkelpoisuutta erityisesti sotilasluonteisen liikunnan ja urheilun avulla. Reserviläisurheiluliiton toiminnassa ampumatoiminta on ollut liiton perustamisesta alkaen avainasemassa. Liiton nykyiset ampumalajit poikkeavat huomattavasti muusta Suomessa harrastetusta ampumaurheilusta. Maanpuolustustaitojen kehittämisen kannalta on välttämätöntä, että liiton kehittämissä kilpailuampumalajeissa voidaan käyttää mahdollisimman samantyyppisiä aseita kuin sotilaallisessa toiminnassa yleensäkin. Useimmissa liiton ampumalajeissa sääntövaatimus ja menestymisen edellytys on itselataava kertatulitoiminen ase, jonka tulee käsittely- ja ampumaominaisuuksiltaan riittävästi vastata nykyaikaista palveluskäyttöön tarkoitettua asetyyppeä. Aseessa on erityisesti voitava käyttää siihen alun perin suunniteltuja lippaita. Reserviläisyhdistysten asekalustoa käytetään myös yllä viitatus MPK:n koulutustilaisuuksissa. Merkittävä osa reserviläisjärjestöistä on lisäksi sisäministeriön hyväksymiä ampumaseuroja.

Lainsäädännössä on otettava vakavasti huomioon perusoikeudet ja hyvän hallinnon periaatteet. Periaatteista erityisesti omaisuudensuoja ja yhdistymisvapaus tulevat ongelmallisiksi tietyistä hallituksen esityksen mukaisista vaatimuksista, joista jäljempänä lausumme lähemmin. Lisäksi on todettava, että huonoa lainsäädäntöä on jos kansallisesti säädetään yksityiskohtaisia erilaisia vaatimuksia juuri, kun EU:n puitteissa on saavutettu direktiivillä yksityiskohtaiset linjaukset. EU:n asedirektiivillä on käytännössä saavutettu merkittävä aseturvallisuutta parantava taso, joka on hyväksytty pitkään käydyn poliittisen keskustelun jälkeen. Terrorismin torjumiseksi tarpeelliset vaatimukset aseiden hankkimiselle ja käytölle ovat direktiivissä, minkä vuoksi ei ole tarvetta Suomen kansallisille tätä tiukemmille vaatimuksille.

Huomautamme, että sisäministeriön direktiivityöryhmän tavoite oli laatia vain ampuma-asedirektiivin muutoksista johtuvat tarvittavat muutokset kansalliseen lainsäädäntöön, lähinnä ampuma-aselakiin. Muita muutoksia ei ollut tässä yhteydessä tarkoitus tehdä. Ampuma-aselainsäädäntööhän on monelta osin juuri muutettu. Esitys sisältää kuitenkin useita erityisiä säännöksiä, jotka rajoittavat aseiden ja aseiden osien hankintaa. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi todetaan mm. "Muutoksilla ei kuitenkaan olisi vaikutuksia ampumaharrastuksen eri ammunnan lajeihin enempää kuin on tarpeellista asedirektiivin täytäntöön panemiseksi." Kuten alla esitämme, tämä ei pidä paikkansa, vaan direktiivin varjolla ollaan tekemässä kansallisia tiukennuksia jo nyt erittäin tiukkaan aselakiimme.

ESITYKSESSÄ KANNATETTAVAA

Selvyyden vuoksi tuomme esille, että esityksessä on paljon hyvääkin. Erityisesti seuraavat keskeiset kohdat ovat parannuksia olemassa olevaan lakiin:

- 1) Ensimmäistä kertaa ollaan tunnustamassa varsinaiseksi perusteeksi myöntää ampuma-aselupa vapaaehtoiseen maanpuolustukseen liittyvä ampumaharjoittelu. Tämä pitkäaikainen maanpuolustusjärjestöjen tavoite on vihdoin toteutumassa ainakin jossain muodossa.
- 2) Henkilökohtaisen aseiden luvansaantioikeus luokan A aseeseen (ns. reserviläispoikkeus) käsittäisi periaatteessa koko reservin, kunhan ampumaharrastus on todennettua ja organisoitua ja tietyt

luvansaannin ehdot toteutuvat.

- 3) Aseiden mitat yhtenäistettäisiin EU:n direktiivejä vastaavaksi.

RESUL:N KESKEISET VAATIMUKSET

Hyvistä peruseräperiaatteista huolimatta lakiesityksen yksityiskohdat sisältävät paljon huononnuksia, jotka eivät kuuluneet valmistelutyöryhmän tämän esityksen valmistelun alussa julkaistuihin, direktiivin vaatimusten täytäntöönpanoon keskittymisen mukaisen mandaattiin. Esitys sisältää merkittäviä rajoituksia mahdollisuuksille järjestää reserviläisille ammutakoulutusta jatkossa ainakin pistoolien ja itselataavien kiväärien osalta. Monessa kohtaa lakiesitys menee yli sen, mitä EU-direktiivi minimissään vaatisi. Lakiehdotuksessa on paljon asioita jotka käytännössä vaikeuttavat reserviläisten luvansaantia ja ampumatoimintaa. Tämä on vastoin valtioneuvoston ja eduskunnan linjauksia, joiden mukaan reserviläisten ampumatoiminta ei saa estyä tai merkittävästi hankaloitua. Näihin yksityiskohtiin on saatava seuraavassa kuvutat muutokset. Aivan keskeisimmät muutettavat kohdat ovat:

- Yhteisölupien saanti reserviläisyhdistyksille
- Aseen mittojen määrittely EU-direktiivin mukaisena ilman Suomen kansallisia erikoisuuksia
- Reserviläispoikkeuksen ulottaminen kaikkiin kertatulitoimisiin reserviläiskäyttöön soveltuviin aseisiin, eikä vain A7b kivääreihin
- Minimiharjoittelun kesto

Näiden osalta esitämme yksityiskohtaisesti seuraavan.

YHTEISÖLUVAT

Lakiehdotuksessa ehdotetaan että yhteisölupiin oikeutetut reserviläisyhdistykset ja ampumaseurat eivät jatkossa saisi uusia lupia A-luokkaan kuuluviin aseiden ja lippaan yhdistelmiin. Vanhat luvat kuitenkin säilyisivät voimassa. Erityisesti kun samaan aikaan esitetään pakollista kahden vuoden harjoittelua laina-aseella ennen oman aseluvan saantia, muodostuu tästä yhdistelmästä ylityspääsemätön este uusille harrastuksen aloittajille. MPK:lla ei mitenkään realistisesti voi olla riittävää määrää harjoitteluaseita ja harjoittelutilaisuuksia. Toisaalta taas MPK:n jäsenjärjestöillä esimerkiksi reserviupseeri- tai reserviläisyhdistyksen laina-aseiden avulla olisi hyvät edellytykset tarjota näitä harjoittelumahdollisuuksia omissa tilaisuuksissaan tapahtuvan ohjatun harjoittelun kautta. Useimmilla yhdistyksillä on jo nyt laina-aseita. Uusia lupia entisiä vastaaviin aseisiin ei esityksen mukaan kuitenkaan saisi.

Lippaiden ("latauslaitteen") kokoa koskevat esitykset ovat käytännössä mahdottomia panna täytäntöön, jos harrastaja haluaa toimia lain mukaan. Käyttäjä voi jopa huomaamattaan joutua "laittomuusloukkuun", mikä voi olla kohtalokasta henkilölle, joka on nimenomaan kiinnostunut ampumaharrastuksesta vakavasti ja pitkällä aikavälillä. Myös kilpailuissa kilpailijat joutuisivat erilaiseen asemaan riippuen siitä, milloin on hankkinut aseiden. Nimittäin toiminta olisi erikoista, jos yhdistyksellä olevista täysin samanlaisista aseista toisessa saisi käyttää entisiä suuria laillisia lippaita ja toisessa, uudemmassa taas ei saisi vaikka vanhatkin lippaat siihen sopivat. Miten tätä edes valvottaisiin käytännössä tai estettäisiin vääränlaisen lippaan käyttö erehdyksessä? Jos ammunnan valvojalla itsellään olisi oikeus suurella lippaalla olevaan yhdistelmään, niin tarkoittaisiko tämä myös käytännössä oikeutta ammuttaa yhdistyksen harjoitus suurilla normaalilippaalla kaikilla aseilla ohjaavan henkilön välittömässä valvonnassa vai ei. Toisaalta taas voisi myös muodostua kahdenlaisia yhdistyksiä. Niitä joilla on oikeus saada lupia normaalikokoisilla lippailla tapahtuvaan ampumiseen joko vanhan yhdistysaseluvan tai ammunnanohjaajan henkilökohtaisen luvan kautta ja toisaalta sellaisiin joilla olisi lupa ammuttaa vain lyhyellä lippaalla joko rajoitetun B-yhteisöluvan tai henkilökohtaisen A-luvan puutteen takia.

Epäselvyyksistä päästäisiin eroon säilyttämällä oikeus yhteisölupaan myös MPK:n jäsenjärjestöjen piirissä. Esitämme, että reserviläisyhdistys voisi jäsentensä koulutuskäyttöön hankkia myös A-luokan aseiden ja siihen sopivia lippaita. Lisäksi tulisi aina sallia A-luokan isojen lippaiden käyttö ainakin silloin kun

ammunnan ohjaajalla on oikeus niiden käyttöön. Jos yhdistyksen asevastaavalla on oikeus A-luokan lippaisiin, niin yhdistyksellä tulisi olla sallittua käyttää pitkiä lippaita, kun ampuminen tapahtuu A-oikeudellisen luvanhaltijan valvonnassa. Seurojen yhteiskäyttöaseiden pääasiallinen käyttötarkoitus on yleensä uusien ampujien kouluttamiseen. Näin ollen lakiehdotuksen § 43 tulisikin lisätä "koulutus" hyväksyttäväksi käyttötarkoitukseksi mikäli luvan hakijana on yhteisö tai säätiö. Tällöin uusien ampujien koulutus olisi 88 §:n mukaisesti valvottua käyttöä.

ASEEN MITAT

EU direktiivi määrittelee lyhyen ja pitkän aseiden mitan rajaksi 600 mm. Direktiivissä ei ole muita ehtoja. Piipun vähimmäispituus 300 mm on uusi Suomen kansallinen erikoisuus, joka täysin tarpeettomasti rajoittaa luvansaantia ja hankittavien aseiden malleja. Direktiivi määrittelee kiellettyyn A8 luokkaan kuuluvaksi olalta ammuttavaksi suunnitellun aseiden, joka voidaan ampumakelpoisena lyhentää alle 60 cm mittaiseksi. Perusteena kiellolle on aseiden helppo kätkevyys. Suomalainen 300 mm piipun vähimmäispituus ei mitenkään ole perusteltu, koska kätkevyys vaikuttaa vain aseiden alle 60 cm kokonaispituus. Direktiivin tarkoittaman vaarallisuuden kannalta on aivan samantekevää miten pitkä on yksin piippu. Päinvastoin lyhyt piippu alentaa lähtönopeuksia tehden aseiden vähemmän vaaralliseksi ja paremmin soveltuvaksi sisäratakäyttöön. Viimeksi mainittu on tärkeä ominaisuus reserviläisammunnoissa, jotta eri paikkakunnilla asuvat voivat harjoitella lajia ympäri vuoden edes kohtuullisen matkan päässä. Yli 300 mm vähimmäispituus piipulle rajoittaa reserviläisille käyttökelpoista asevalikoimaa huomattavasti. Onhan otettava huomioon vain Suomen markkinoille räätälöityjen aseiden erikoisversion korkea hinta, aseiden edustajat eri puolella maata jne. Monissa hyvin sisäratakäyttöön sopivissa aseissa on n. 200-250 mm pitkä piippu ja ne täyttäisivät normaalin kiväärin määritelmän esimerkiksi jäykistämällä taittoperä tai lukitsemalla teleskooppiperä pysyvästi pisimpään asentoon, jolloin ase muutoin olisi vaaraton vaikeammin kätkevä pitkä ase ja hyvin soveltuva reserviläiskäyttöön varsinkin sisäampumaradoilla.

Yli 300mm pituusvaatimus piipulle on ehdottomasti saatava pois, huomattavasti ammuntoja hankaloittavana ylimääräisenä rajoitteena. EU:n asedirektiivi ei sitä vaadi.

RESERVILÄISPOIKKEUKSEN ULOTTAMINEN KAIKKIIN KERTATULITOIMISIIN RESERVILÄISKÄYTTÖÖN SOVELTUVIIN ASEISIIN, EI VAIN A7b -KIVÄÄREIHIN

Yleensäkin reserviläispoikkeuksen rajoittaminen vain pitkiin A7b aseisiin on perin erikoista. Direktiivin perusteella reserviläispoikkeus koskee kaikkia aseita, eikä vain pitkiä kivääreitä. Urheilupoikkeus kyllä sallii luvan myös lyhyisiin A7a aseisiin, miksei siis myös reserviläispoikkeus. Luvansaanti A8 aseisiin olisi Esityksen mukaan käytännössä kokonaan kiellettyä. Urheilupoikkeus ei niitä salli, mutta reserviläispoikkeuksen nojalla lupia voitaisiin myöntää. Nyt A8 aseita on henkilöillä ja yhdistyksellä laina-aseina nimenomaan 9 mm versioina sisäratakäyttöä varten. Lyhyen piipun ansiosta ballistiikka on pistoolia vastaava ja ampumaratojen laitteet kestävät samat ammunnat kuin pistooleillakin. Luvansaannin totaalikielto vaikeuttaisi olalta ammuttavilla aseilla suoritettavia sisärata-ammuntoja täysin tarpeettomasti.

Näin ollen luvansaanti A8 aseisiin on oltava mahdollista silloin kun se reserviläisten ampumaharjoittelun kannalta muutoin on tarkoituksenmukaista. Mahdollisuus saada lupa siis ei saa rajoittua A7b aseisiin, joista useimmat eivät suuren tehonsa takia sovi sisäradoille.

LIPASKOKO JA ERITYISEN VAARALLINEN ASE

Yli 10 patruunan lippaita käyttävien itselataavien kiväärien ja yli 20 patruunan lippaita käyttävien pistoolien luokittelu erityisen vaarallisiksi aseiksi on epäonnistunut esitys. Puolustusvoimat on poistaessaan kalustoaan myynyt kansalaisille oman ilmoituksensa mukaan miljoonia /satojatuhansia peltilippaita kansalaisille. Kansalaisen perusoikeuksien ja koko laillisuus/oikeusvaltioperiaatteen kannalta on arveluttavaa, jos ne jälkikäteen määritellään erityisen vaarallisiksi aseiden osiksi, joihin monella ei ole mahdollista saada enää lupaa. Myös niiden arvo nollaantuu, jos ne ovat käytännössä vain luovutettavissa

LIITON JÄSENET
Reserviläisliitto (RES)
Suomen Reserviupseeriliitto (RUL)
Maavoimien suksikieltojen liitto (MPKL)
Suomen Rauhanturvaaialliitto (SRTL)

KEINOTEKOINEN IKÄRAJA

Erillinen epäkohta on myös, että yli 60 -vuotias henkilö ei saisi lainkaan poikkeuslupaa A-luokan reserviläisaseeseen maanpuolustusperusteella täysin riippumatta siitä, onko henkilöllä olemassa vastaavan luokan lupaa ennestään reservissä olon ajalta ja siitä, jatkuuko ampumaharrastus vielä 60 ikävuoden jälkeen esimerkiksi kouluttajatehtävissä ja aktiiviampujana. Juuri maanpuolustusjärjestöjen puitteissa toteutuu se tavoite, että kokeneemmat harrastajat opastavat lajin piiriin uusia ja opettavat erityisesti vastuullisen ammuntharrastuksen. Pitkäjänteisessä järjestötyössä on mukana paljon henkilöitä, jotka ovat kukin vuorollaan aloittelija, harrastaja, kilpailija, toimitsija, valmentaja/ohjaaja. 60 vuotta täyttäneiden rooli on merkittävä. Heidän auktoriteetillaan saadaan uudet harrastajat oikealle uralle ja mahdolliset ongelmat myös ratkaistua. Jatkuvuus seuroissa ei saa katketa lupien pakollisen, vastentahtoisin peruuttamisen aiheuttamaan turhautumiseen.

AMPUMAKIELTO KERÄILYASEILLE

Lakiehdotuksessa ehdotetaan asekeräilytarkoituksessa hankittuihin ampuma-aseisiin ampumakieltoa, jota asedirektiivi ei vaadi. Aseluvan haltijan hakemuksesta se voitaisiin poistaa määräaikaaisesti näytöstä, kuvausta tai muuta vastaavaa esitystä tai aseiden teknisten ominaisuuksien tutkimista varten. Tämä lisää kustannuksia sekä viranomaisten työkuormaa tarpeettomasti lisäämättä kuitenkaan turvallisuutta. Asedirektiivi ei edellytä ampumakieltoa.

GRAND-FATHERING PYKÄLÄ VANHOILLE AMPUMA-ASELUVILLE

Asedirektiivin ns. grand-fathering pykälä sallii vanhojen lupien jatkamisen, mikäli lupa on myönnetty ennen 12.6.2017. Tuon päivämäärän ja direktiivin aiheuttamien muutosten voimaantulon välillä myönnettyihin lupiin tulisi myös soveltaa grand-fathering -periaatetta, jotta voidaan välttää taannehtiva ja kansalaisen yllättävä aseiden hallussapidon kieltö. Direktiivi ei itsessään ole voimassaolevaa pakottavaa lainsäädäntöä, vaan se on ohje EU:n jäsenvaltioille säädettävän lain sisällöstä ja voimaansaattamisesta. Direktiivin sallimalla grand-fathering -periaatteella ennen kansallisen lain voimaansaattamista myönnettyillä aseluvilla hankituille aseille tulee sallia jatkossakin isokapasiteettisten lippaiden käyttö.

ASEEN JA ASEEN OSAN LAINAAMINEN

Reserviläistoiminnassa sekä harjoittelu että reserviläisurheilun piiriin kuuluva kilpaileminen edellyttää usein monen erityyppisen aseiden avulla harjoittelua sekä kilpailemista. Tavallista on että aseita ja niiden osia kuten lippaita ja varapiippuja lainataan joko ennen niiden hankkimista kyseisen aseyksikön tai osan ominaisuuksiin tutustumiseksi, tai jotta voitaisiin harjoitella/kilpailla aseilla joita ei omisteta, tai jos oma ase on joistakin syistä tilapäisesti käyttökelvoton, esimerkiksi osan hajoamisen vuoksi tai sen ollessa aseseppällä paranneltavana. Lainaamisen säätäminen ilmoittamisvelvollisuuden piiriin koskee tämän vuoksi reserviläistoimintaa.

Ampuma-aseen tai aseiden osan lainaamisen toiselle (jolla on aselain perusteella oikeus lainata kyseisenkaltaista ampuma-asetta tai sen osaa) ottaminen ilmoitusvelvollisuuden piiriin ei perustu asedirektiiviin, eikä esityksessä ole perusteltu miten tämä lisäisi aseista johtuvaa turvallisuutta, tai että lainaaminen olisi ollut ongelma maassamme. Ilmoitusvelvollisuuden lisäksi sen edellyttämisen esitetty 10 päivän aikaraja ei tunnu mitenkään perustellulta. Ilmoitusvelvollisuudella ei vaikeutettaisi rikollisten toimintaa, rikolliset eivät välitä yhteiskunnan säännöistä.

Mikäli tarkoitus on joidenkin harvinaisten yksittäisten tapausten, joissa aselupien perumismenettelyn yhteydessä henkilö olisi muka lainannut aseensa muualle, takia saada aseet helpommin poliisin haltuun, ei tällaisen erikoistapauksen johdosta pidä säätää tällaista ilmoittamisvelvollisuutta. Riittänee hyvin, että aseluvan haltijalla on tiettyjen rikosepäilyjen yhteydessä lakiin perustuva velvollisuus kertoa viranomaisille aseidensa säilytyspaikka. Esimerkiksi tällä tavoin em. aseiden takavarikoinnin estämisen kriminalisointi voidaan tehdä rajoittamatta muiden aseluvanhaltijoiden oikeuksia ja aiheuttamatta lisää hallinnollisia rasitteita.

PATRUUNOIDEN LATAAMINEN

Patruunoita pitää voida saada ladata kaikkiin aseisiin joita aseluvanhaltija saa pitää hallussaan, myös aseisiin joita hän saa lainata. Aselain mukaan on sallittua hankkia patruunoita myös aseisiin joita aseluvanhaltija saa lainata, joten itselataamisen kieltäminen näihin aseisiin ja pakottaminen käyttämään ainoastaan ostettuja patruunoita ei ole mitenkään perusteltua. Lisäksi itseladattuja patruunoita ei ole perusteltua kieltää käytettävän ei kaupallisesti muutenkin kuin patruunat ladanneen henkilön omaan käyttöön. On vaikea nähdä perustetta, miksi henkilö ei saisi ladata patruunoita omistamaansa aseeseen, mutta mikäli hän lainaa aseensa toiselle, samassa aseessa ei enää saisikaan käyttää samoja patruunoita. Samoin ei liene perustetta kieltää henkilön aseeseensa lataamia patruunoita käytettävän tilanteessa, jossa hän on läsnä ja toinen henkilö ampuu hänen aseellaan hänen valvonnassaan, vaikka ampujalla ei olisikaan esimerkiksi omaa aselupaa eikä hän teknisesti siten lainaisi asetta aselain lainaamista tarkoittavassa merkityksessä.

LOPUKSI

Reserviläispoikkeus oli asedirektiivin valmistelun aikana Suomen keskeisin tavoite vapaaehtoisen maanpuolustustoiminnan turvaamiseksi. Lopulliseen direktiiviin saatiin kansainvälisten ampumaurheilujärjestöjen ajamana sen lisäksi myös tiukasti rajattu urheilupoikkeus koskien joitain siviiliampumaurheilun lajeja. Tilanne olisi absurdi jos A-luokkaan siirrettävään sotilaskäyttöön alun perin suunniteltuun aseeseen voisi saada luvan lähinnä urheiluperusteella, mutta ei maanpuolustuskäytön ylläpitämiseen liittyvään reserviläisammunnan harjoitteluun, koulutukseen ja kilpailemiseen. Valtioneuvoston ja eduskunnan päätösten mukaan reserviläisten ampumaharjoittelun turvaaminen on kuitenkin edelleen olennaisin tavoite direktiivin toimeenpanossa. Toisaalta jos pykälä ei saada muutettua reserviläisyhdistysten toimintaa paremmin vastaavaksi, reserviläisyhdistyksistä tulee perinne kivääriammuntaan keskittyviä ukkokerhoja koska ne eivät saa muuta enää tehdä. Tällöin Resulin jäsenmäärä tulee putoamaan nykyisestä ja uutta verta ei juurikaan saada. Sijoitetun reservin kenttäkelpoisuuden turvaava, vapaaehtoisvoimin toimiva, olemassa oleva laaja organisaatio kärsisi suhteettomasti.

Maanpuolustuksellisten tavoitteiden kannalta reserviläispoikkeuksen hyödyntäminen Suomessa mahdollisimman laajalti olisi toivottavaa. Urheilupoikkeus mahdollistaa luvansaannin A-luokan aseeseen vain hyvin rajatusti ja silloinkin lähinnä pienelle kilpa-ampujien erityisryhmälle. Maanpuolustuksen kannalta tärkeän reserviläisten laajemman sotilasaseiden käyttötaidon kannalta reserviläispoikkeuksen antamat mahdollisuudet ovat paljon merkityksellisempiä. On olemassa huomattava vaara, että EU-asedirektiiviä tullaan vielä jatkossakin kiristämään. Reserviläispoikkeuksen heikko hyödyntäminen antaisi EU:lle vahvan signaalin siitä, ettei nyt saavutettu poikkeusmahdollisuus oikeastaan ollutkaan Suomelle tarpeellinen. Tämä voisi vaikeuttaa reserviläistoiminnan mahdollisuuksia tulevaisuudessa.

Saatomme lisäksi sisäministeriölle tiedoksi, että tätä RESUL:n yhteistä lausuntoa tukevat myös alussa

RESERVILÄISURHEILULIITTO RY

viitatus Reserviläisliitto ry (RES), Suomen Reserviupseeriliitto ry (RUL) molemmat mainitut piireineen, Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n (MPKL), Suomen Rauhanturvaajaliitto ry:n (SRTL) ja Maanpuolustuskiltojen liitto ry sekä lisäksi seuraavat tahot: Asehistorian liitto ry, Firearms United Finland, AAE Asealan Elinkeinonharjoittajat Ry, Asekauppiain liitto ry, Suomen Asehistoriallinen Seura, Suomen Metsästäjäliitto ja Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

Helsinki 31.5.2018

Reserviläisurheiluliitto ry

Tor-Erik Lindqvist, puheenjohtaja

Risto Tarkiainen, toiminnanjohtaja